

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

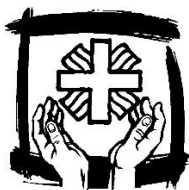
Leto XXI; številka 494 datum 26. II. 2017

Tole ni zraslo na mojem zelniku, mi je bilo pa zelo všeč, ko sem prebral.
Mislim, da bo še komu ...

Tudi to je advent ... Nekdo prihaja - ti ga spregledaš! ... Nekdo se je namenil k tebi – ti se mu zapreš! ... Nekdo potrka pri tebi - ti si zamašiš ušesa! ... Nekdo vstopi k tebi - tebe ni doma! ... Nekdo stanuje pri tebi - ti ga vržeš ven! ... Nekdo bi te rad nagovoril - ti ga prekineš! ... Nekdo čaka nate - ti mu obrneš hrbet! ... Nekdo pusti zate darila - ti se ne zмениš zanje! ... Nekdo ima neskončno časa zate - ti si vedno zaseden! ... Nekdo prinaša mir – ti si vedno raztresen! ... Nekdo prihaja - ti vidiš le sebe!

Dokler ta Nekdo še prihaja - imaš še vedno čas, da postaneš drugačen.

Pon., 27. 11. Modest in Virgil	Ob 17. uri za + Jožefa Miheliča
Tor., 28. 11. Katarina Laboure	Ob 17. uri za + Kristino Mihelič
Sre., 29. 11. Filomen Ob 8. uri za žive in + župljane	Devetdnevnica v čast Brezmadežne s čudodelno svetinjo Brezmadežna Devica Marija, mati našega Gospoda Jezusa Kristusa in mati Cerkve, neomajno zaupamo v tvojo materinsko pomoč, ki jo razodevaš po čudodelni svetinji. Kot ljubeči otroci te zaupno prosimo, da nam in vsem tistim, ki ti jih danes priporočamo, izprosiš milosti in dobrot, ki jih pričakujemo od tebe. <i>(Kratek premor: vsak tiho izrazi svoj poseben namen)</i> Daj nam velikodušno srce, ki se v nežnem sočutju razdaja trpečim in zapuščenim; zvesto srce, ki ne pozabi na nobeno dobroto in se ne spominja nobene hudobije, krotko in ponižno srce, ki ljubi, ne da bi pričakovalo plačila, in se tiho umakne pred drugim srcem, pred srcem tvojega Sina. Oblikuj nam srce, ki bo gorelo za slavo Jezusa Kristusa; srce, ki ga je ranila njegova ljubezen in katerega rana se bo zacelila samo v nebesih. Amen.

ROMANJE PROSTOVOLJCEV IN SODELAVCEV KARITAS NA SLOMŠKOVO PONIKVO

Pričetek romanja bo, ob **11.00** z molitvijo ob **12.00** sledi sv. maša, ki jo bo daroval predsednik Slovenske karitas, nadškof msgr. Alojzij Cvikl.

DOBRODELNI KONCERT KLIC DOBROTE za družine v stiski

Ob 16.00 javna generalka, ob **20.00** bo dobrodelni koncert z neposrednim prenosom na 1. programu TV Slovenija, Radiu Slovenija in Radiu Ognjišče. V času koncerta ter ves mesec december bomo zbirali sredstva **za pomoč slovenskim družinam v stiski**. Vabimo k obisku Dvorane Golovec V Celju. Vstopnice za večerni koncert so na voljo na Slovenski karitas (01 300 59 60 ali info@karitas.si) in na vseh škofijskih Karitas.

Lep pozdrav Slovenska karitas

Čet., 30. 11.

ANDREJ

Ob 17. uri

Bogu in Devici Mariji na čast za dušno in telesno zdravje

NAMEN
APOSTOLATA
MOLITVE

**Da bi ostareli ob podpori družin in krščanskih občestev
svojo modrost in izkušnost
uporabili za širjenje vere in vzgojo novih rodov.**

Pet., 1. 12.
Edmund Campion

**Od 16.30 naprej
sv. spoved ...**

ADVENTNA DUHOVNA OBNOVA

Duhovna voditeljja: kapucina OFM Cap
br. Primož Kovač in br. Metod Benedik

Ob 17. uri za + Janka Fekonja
za + Milana Založnika

Sob., 2. 12.
Marijin spomin

**Od 16.30 naprej
sv. spoved ...**

Ob 9.30 srečanje vseh veroučencev

z animatorji in voditeljico g. Dominiko Verhnjak ter
župnikom g. Markom Drevenškom iz župnije Muta
Med srečanjem bo sv. spoved za veroučence.
Okrog 11. ure skupna daritev – sv. maša! Vabljeni!

Ob 17. uri za + Bogdana Osovnikerja
za + Alojzijo Pušnik – po maši

srečanje staršev, krstnih botrov in veroučencev 3. razreda

Ned., 3. 12.
**PRVA
ADVENTNA.
NEDELJA
Blagoslov
adventnega
venca
NEDELJA
KARITAS**

Božja beseda prve adventne nedelje nam želi **prebuditi pričakovanje in željo po drugem Kristusovem prihodu**. Beseda advent pomeni prihod. Sv. Pavel piše Korinčanom: "**Ničesar ne pogrešate, kateri pričakujete razodetje našega Gospoda Jezusa Kristusa.**" Tudi Markov evangelij govori o pričakovanju Gospodovega prihoda: "**Pazite in bedite, ker ne veste... kdaj se vrne hišni gospodar... da vas ne najde spečih, če pride nenadoma.**" Gospodar je vsakemu izročil lastno opravilo, da v njegovi odsotnosti ne bi stali križem rok. Vsakemu od nas je dan dar Duha, za skupno dobro. Nihče ni prejel vseh darov, ker bi se tako zaprl v samozadostnost. Vsakemu je dano nekaj, da more služiti bližnjim s tem, kar ima te se pusti postreči v tem, kar nima. Tako moremo vzajemno služiti. Vratarju je gospodar naročil, naj bedi. Vrtar ima posebno dolžnost glede bedenja. On opominja druge, naj

<p>Ob 8. uri za + Franca Urnauta, obl.</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Kristino Jurač ter Nemčeve in Osrednikove sorodnike</p> <p>Ob 11.30 za + Rudolfa Mithansa, obl. Angelo in sina Rudija</p>	<p>bodo čuječi, kajti kdor ni čuječ, ničesar ne pričakuje in kdor ne pričakuje, ne sprejme tistega, ki prihaja. V prvih treh stoletjih krščanstva je bilo pričakovanje drugega Kristusovega prihoda zelo živo. O erkómenos - Prihajajoči, tako so kristjani imenovali svojega Gospoda, Jezusa iz Nazareta, križanega in vstalega. Krščanska skupnost je pričakovala vrnitev Gospoda, njegov ponovni приход v slavi. Takšno je bilo čutenje prve Cerkve. Na krščanskih shodih je odmeval klic Maranatha, kar pomeni Gospod pridi; pridi kmalu! Danes znova odkrivamo potrebo, da poživimo ta vidik naše vere. S tem bomo dali smisel zgodovini in krščanskemu življenju. Nekega uglednega moža so vprašali, kako to, da on, ki je takšen kristjan, ne hodi v cerkev. Ta je odgovoril: "Iti v cerkev pomeni biti s kristjani, ki sicer pravijo, da čakajo Gospoda, vendar tako, kot bi čakali na avtobus. To me ne zanima." Te besede dajejo misliti. Ali kristjani sploh koga pričakujemo? Pri vsaki maši zatrjujemo, da polni blaženega upanja pričakujemo приход našega <u>Odrešenika Jezusa Kristusa.</u> Je to res? Koliko je v nas "blaženega upanja", ko gremo na delo, ko študiramo, se pogovarjamo, ko nas tarejo skrbi ali smo v preizkušnjah? Koliko je v nas upanja, ko molimo? Smo kdaj podobni prvim kristjanom, ki so klicali: Gospod, pridi; pridi kmalu!</p>
--	---

Ne išči svojega miru v besedah ljudi! Naj namreč o tebi govorijo dobro ali slabo: zaradi tega ne boš nič drugačen človek. Tomaž Kempčan

<p>Pon., 4. 12. Barbara</p>	<p>Ob 17. uri za + Mirka Kramljaka</p>
<p>Tor., 5. 12. Saba (Sava)</p>	<p>Ob 17. uri za + Alojza Vidmarja, Ivana in Elizabeto ter sestro Sonjo Arčnik – <u>po maši obisk »sv. Miklavža«</u> v sodelovanju z župnijsko Karitas bo obdaril najmlajše in otroke prve triade</p>
<p>Sre., 6. 12. Nikolaj (Miklavž)</p>	<p>Duhovniško srečanje – rekolekcija v Vuzenici ... Po namenu darovalca</p>
<p>Čet., 7. 12. Ambrozij (Ambrož)</p>	<p>Prvi četrtek - ob 17. uri za + Franca Založnika, obl.</p>
<p>Pet., 8. 12. BREZMADEŽNO SPOČETJE DEVICE MARIJE Prvi petek</p> <p>Ob 17. uri za + Marto Roškar, Frančiško Kante in Leopoldino Roškar ter sorodnike</p>	<p>V čem, le v čem je Marija tako velika, da je deležna takšne časti, takšne pozornosti, takšnega veselja, da danes vse vre v njena svetišča, se ji zahvaljuje in jo prosi za pomoč, se ji priporoča in se ji izroča? V čem je Marija tako velika? <u>Ravno v tem, da je tako majhna. Majhna? Da, resnično majhna. Majhna, ker je vse njeno življenje en sam prst, ki kaže, ki s sebe preusmerja pogled na Boga.</u> Nazaret, obisk pri Elizabeti, Betlehem, Kana Galilejska, velikonočni teden v Jeruzalemu, Golgota in vstajenjski vrt ter binškošči, vse njene življenjske postaje so vedno znova jaslice. Vedno, z vsakim dogodkom na novo izgovarja</p>

	»zgori se« in kakor tisti prvi dan pripravlja v svojem življenju prostor Bogu. Vsak dan.
Sob., 9. 12. Marijin spomin	Prva sobota - ob 15. uri pri Mariji za + Marijo in Nikolaja Urha ter sorodnike Ob 17. uri za + Antonijo in Alojza Strunčnika
Ned., 10. 12. DRUGA ADVENTNA NEDELJA Darovanje za potrebe župnij Ob 8. uri za pogrešanega Franca Reflaka ter 2 brata in 2 sestre Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Dušana Kovača, obl. Ob 11.30 za + Tino Perme	"Tolažite, tolažite moje ljudstvo, govori vaš Bog." V težki preizkušnji je ljudstvo obupovalo. Zato ga Bog po preroku tolaži. Pripravi naj se na vrnitev v domovino, tlaka je končana. To je čudovito delo Boga, ki rešuje, ko človeško gledano ni več nobene rešitve. Pot vrnitve bo vodila skozi puščavo. Puščava pomeni potovanje med suženjstvom in svobodo, med Egiptom oz. Babilonom in objubljeno deželo. Puščava je pomembna, ker v njej Bog razodeva sebe in svojo zvestobo. Tako oblikuje in vzgaja svoje ljudstvo. Izaija pravi: "Zravnajte v puščavi cesto našemu Bogu! Vsaka dolina naj se vzdigne in vsak hrib in grič naj se poniža." Te besede ponavlja <u>Janez Krstnik</u> v današnjem evangeliju. Tudi on vabi v puščavo. Seveda ne Izaija niti Krstnik ne mislita, da se bo kaj spremenilo v puščavi. Govorita o človeškem srcu, ki naj se spreobrne in pripravi na prihod Gospoda. Gre za naše srce, ki je v času suženjstva in izgnanstva postalo trdo, neobčutljivo za duhovne razsežnosti. Morda se je navezalo na užitke Egipta in mu je težko živeti brez njih. Ali pa so bile preizkušnje tako trde, da ni več zaupanja v Božje vodstvo in previdnost. Srce je potrebno preustvariti. In kje je naša puščava, kako naj mi prisluhnemo Gospodovemu prišepetavanju? Advent je vsekakor čas, ko nam Gospod želi spregovoriti na srce. <u>Simbolično</u> pa je vse naše življenje puščava, to je kraj upanja na objubljeno deželo in čas umiranja staremu ter hrepenenja po novem. Apostol Peter v današnjem berilu pravi, da "po Božji objubi pričakujemo nova nebesa in novo zemljo" . Toda zakaj Gospod toliko odlaša in ne izpolni svoje obljube, so se spraševali nekateri. Peter odgovarja, da je Gospod potrpežljiv, ker noče, da bi se kdo pogubil, temveč da bi vsi dosegli spreobrnjenje. Zato naj živijo sveto in pobožno , da bodo tako pospešili prihod Božjega dne. Potrudijo naj se, da jih ta dan najde v miru brez madeža in brez graje. <u>Petrove besede so namenjene tudi nam.</u> Pojdimo torej v puščavo, prisluhnimo Božji besedi in pripravimo svoja srca na Gospodov prihod.

December je za kristjana še posebej mesec poglobljanja razmerij med ljudmi ter med človekom in Bogom. Spomin na rojstvo Boga in človeka, ta čudež nad čudeži, nas k temu še posebej vabi. br. Vinko Škafar